

Ovídio, Amores, I.5

(texto latino de E. J. Kenney em *Scriptorum classicorum bibliotheca Oxonienses*, Oxford University Press, 1997).

Aestus erat, mediamque dies exegerat horam;

adposui medio membra leuanda toro.

Pars adaperata fuit, pars altera clausa fenestrae,

quale fere siluae lumen habere solent,

qualia sublucent fugiente crepuscula Phoebo,

5

aut ubi nox abiit nec tamen orta dies;

illa uerecundis lux est praebenda puellis,

qua timidus latebras speret habere pudor.

Ecce, Corinna uenit, tunica uelata recincta,

candida diuidua colla tegente coma;

10

qualiter in thalamos formosa Semiramis isse

dicitur, et multis Lais amata uiris.

Deripui tunicam; nec multum rara nocebat,

pugnabat tunica sed tamen illa tegi;

cumque ita pugnaret tamquam quae uincere nollet, 15

uicta est non aegre proditione sua.

Vt stetit ante oculos posito uelamine nostros,

in toto nusquam corpore menda fuit.

Quos umeros, quales uidi tetigique lacertos!

Forma papillarum quam fuit apta premi! 20

Quam castigato planus sub pectore uenter!

Quantum et quale latus! Quam iuuenale femur!

Singula quid referam? Nil non laudabile uidi

et nudam pressi corpus ad usque meum.

Cetera quis nescit? Lassi requieuiamus ambo. 25

Proueniant medii sic mihi saepe dies!